

Albinoni Tomaso Giovanni (1671-1751)

Za życia znany był głównie z oper, dziś natomiast słynie ze swej muzyki instrumentalnej

Albinoni urodził się w rodzinie zamożnego kupca, dzięki czemu później dysponował pewną niezależnością finansową. Uczył się gry na [skrzypcach](#) i śpiewu. Prawdopodobnie od roku 1700 był skrzypkiem na dworze księcia Mantui, jemu też dedykował swoje utwory instrumentalne [opus 2](#). Także szereg innych kompozycji dedykował ówczesnym mecenasom sztuki, np. swój pierwszy utwór kardynałowi Pietro Ottoboniemu, który wspierał również innych kompozytorów, m.in. [Arcangelo Corellego](#), zaś [suijty](#) opus 3 poświęcił księciu Toskanii, Cosimo II z dynastii medycejskiej, z kolei zbiór dwunastu [koncertów](#) dedykował elektorowi Bawarii. Był jednak artystą niezależnym, nie dążył do stanowisk na dworach arystokratów czy w ośrodkach kościelnych, co w owych czasach było postawą wyjątkową. Z drugiej strony, jego niezależność przyczyniła się być może do tego, że przez ostatnie lata życia kompozytor, który mieszkał i komponował w Wenecji, był raczej zapomniany.

Znaczna część twórczości Albinoniego to [opery](#) — ówczesne *drammi per musica*. Napisał ich prawdopodobnie około pięćdziesięciu, z czego 28 zostało wystawionych w Wenecji w latach 1723-1740. Do naszych czasów jednak w całości zachowały się tylko dwie — m.in. *Il tiranno eroe* czyli *Tyran heros*, którego premiera odbyła się podczas karnawału weneckiego w 1711 r. (napisana do libretta Vincenza Cassaniego). Z innych zachowały się fragmenty, czasem jedynie kilka [arij](#), jak w przypadku utworu *Wybryki zazdrości* (*Gli eccessi della gelosia* z roku 1722).

Tomaso Giovanni Albinoni, Koncert trąbkowy B-dur op. 7 nr 3 (aranżacja)

Jego muzyka instrumentalna cieszyła się uznaniem geniusza wszechczasów, jakim był [Jan Sebastian Bach](#), który nie tylko czerpał z niej tematy do swoich [fug](#), ale także wykorzystywał ją ucząc harmonii. Albinoni napisał też szereg [kantat](#) o świeckim charakterze, np. *Crudelissimo amore* (czyli *Najokrutniejsza miłości*) na alt i [basso continuo](#) oraz [sonat](#) instrumentalnych, natomiast niewiele komponował muzyki kościelnej.

dr Katarzyna Naliwajek-Mazurek

Jednymi z najlepiej obecnie znanych i najczęściej wykonywanych utworów Albiniego są jego *Koncert obojowy d-moll* op. 9 nr 2 oraz *Koncert na trąbkę i organy*. Natomiast powszechnie przypisywane Albinioniemu słynne [Adagio g-moll](#) na skrzypce, orkiestrę smyczkową i [organy](#) jest tak naprawdę autorstwa włoskiego muzykologa Remo Giazotto. Napisał je w roku 1949, za podstawę biorąc fragment utworu Albiniego znaleziony w ruinach saksońskiej Biblioteki w Dreźnie, zbombardowanej podczas II wojny światowej. W jej ruinach bezpowrotnie przepadła zresztą znaczna ilość utworów i źródeł o życiu kompozytora.